

lovforslag og af forslaget til lov om den sociale ankestyrelse, hvorved det erindres, at lovene om styrelsen af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender og om den offentlige sygesikring blev gennemført i henholdsvis 1970 og 1971. Socialministeren fremhævede endvidere også forskellene mellem lovforslaget og det tilsvarende lovforslag, der i 1971 blev fremsat af den tidligere regering, og som navnlig vedrører karensdagene, varighedsbegrænsningen, størrelsen af dagpengene, arbejdsgiverperiodens længde og egetbidragets størrelse.

Ved lovforslagets 1. behandling fik det en velvillig modtagelse af Finn Christensen (S) og Kurt Brauer (SF), idet dog sidstnævnte havde kritiske bemærkninger til finansieringsformen. Simonsen (KF) kunne tilslutte sig hovedprincipperne i reformen, men fandt det uforeneligt med den økonomiske situation at afskaffe karensdagene helt. Han kædede i nogen grad sin stillingtagen til lovforslaget sammen med det videre forløb af behandlingen af forslag til lov om ændring af lov om offentlige sygeforsikring (se side 318). Robert Christensen (V) var også betænkelig ved karensdagens fuldstændige afskaffelse på dette tidspunkt og ønskede gunstigere bestemmelser i lovforslaget for de selvstændige i form af nedbringelse af ventetiden på 5 uger. Valbak (RV) fandt, at der måtte næres en vis frygt for, at man ikke ville være i stand til fuldt ud at løse de meget krævende administrative opgaver, der følger af, at ikrafttrædelsestidspunktet for såvel dagpengereformen som loven om den offentlige sygesikring er sammenfaldende, nemlig den 1. april 1973, ligesom han også nærede en vis betænkelighed ved den totale afskaffelse af karensdagene. Herudover omtalte han indgående de økonomiske konsekvenser af de lovforslag inden for det sociale område, hvortil der skulle tages stilling i den resterende del af folketingssamlingen, og ønskede på baggrund af de meget store beløb indgående drøftelser af prioriteringspørgsmål.

I betænkningen udtalte et mindretal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) bl. a.:

„Mindretallet er principielt enig i lovforslagets hovedsigte, herunder det ønskelige i at tilnærme de forskellige erhvervsaktive gruppers sikring under sygdom mest muligt.

Mindretallet må imidlertid af finansielle og administrative grunde alvorligt advare imod på én gang at tage så vidtgående skridt, som lovforslaget er udtryk for.

— — —
Mindretallet har derfor stillet en række ændringsforslag, der som formål har at gennemføre den foreslåede reform etapevis på en finansielt og administrativt afbalanceret måde.“

Disse ændringsforslag gik ud på følgende: karensdage fastholdes, men deres antal begrænses til 3,

arbejdsgiverperioden fastsættes til 6 uger for derved at tilnærme